

ת"פ 5507/05/15 - מדינת ישראל, מר ש' הורביץ ומר ע' פורמן, מתמחים נגד עבדאללה מהאני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5507-05-15 מדינת ישראל נ' מהאני

בפני כבוד השופט אוהד גורדון

המאשימה
מדינת ישראל על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים - מר ש' הורביץ
ומר ע' פורמן, מתמחים

נגד

הנאשם
עבדאללה מהאני על-ידי ב"כ עו"ד פ' דראושה

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

רקע

1. בכתב האישום יוחסו לנאשם עבירות של גניבה בידי מורשה ומסירת ידיעה כוזבת על פשע, לפי סעיפים 393 ו-243 סיפא (בהתאמה) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. כפי הנטען, בעיתוי הרלבנטי עבד הנאשם כנהג משאית, לה חובר נגרר וששווייה כ-700 אלף ₪. המשאית הופקדה אצלו מכוח עבודתו. לטענת המאשימה, ביום 10.1.12 בשעה 2 לפנות בוקר או בסמוך לה גנב הנאשם את המשאית בכך שהעבירה בעצמו או באמצעות אחר לחברון, בכוונה שלא להשיבה לבעליה. באותו יום בשעה 9:50 לערך התייצב בתחנת משטרה ודיווח בכזב כי החנה את המשאית ביום שקדם לגניבה ליד ביתו ובבוקר הבחין שנגנבה.

המחלוקת ותמצית ההכרעה

3. הנאשם אישר כי המשאית הייתה ברשותו מתוקף עבודתו וכי דיווח למשטרה על גניבתה, אך טען כי דובר בדיווח אמת והכחיש כי העביר את המשאית לחברון או היה מעורב בגניבתה.
4. המאשימה, מנגד, ביקשה לבסס את האישום בעיקר על עדותו של קצין הביטחון של חברת "איתוראן" (להלן: "איתוראן" או "החברה") ועל מסמכים שכתב. זאת, בטענה כי נתוני מערכת "איתוראן" שהותקנה במשאית מראים כי השלט-רחוק שהיה ברשות הנאשם שימש לגניבת המשאית ומכאן שהנאשם הוא שגנב את המשאית. לצד זה הציגה ראיות נוספות, בהן דבריו של מנהל פיתוח בחברה, והעלתה טענות נוספות שידונו בהמשך.
5. איני יכול לקבל את טיעונה של המאשימה. מהטעמים שיובאו להלן, איני יכול לראות בדבריו של קצין הביטחון

משום "חוות דעת מומחה", המבססת את ממצאיו ובכלל זה את אמינות המערכת ודיוקה בדרגת ההוכחה הנדרשת בפלילים.

6. בשל מרכזיותם, אפתח את הכרעת הדין בדיון בדבריהם של אנשי "איתוראן":

מר דניאל מושחיוב

7. מר מושחיוב (להלן "דניאל") העיד כי הוא משמש כמנהל פיתוח והנדסה ב"איתוראן". הוא מסר כי הוא מחזיק בתעודת הנדסאי אלקטרוניקה ועובד בחברה 19 שנים. בכלל זה ציין כי הוא אשר "איפיון" (בהמשך חידד כי "פיתח") את המערכת אשר הותקנה במשאית הנדונה.

8. דניאל כתב את המסמך ת/3, הנושא תאריך 26.2.12 וממוען לקב"ט החברה מר מדעי. במסמך עצמו צוין כי ביום 15.2.12 קיבל דניאל מעטפה חומה שעליה כתוב מספר (אעיר כי מדובר במספר הרישוי של המשאית) ובה שני צרורות של מפתחות. תצלום הצרורות צורף למסמך ת/3. כפי המתואר והמצולם, אחד מהצרורות כלל שלט-רחוק ומפתח ויכונה להלן "הצרור הקטן", והצרור השני כלל שלט-רחוק, מפתח וכן תג עם פתקית ויכונה להלן "הצרור הגדול".

במכתבו של דניאל נרשם כי בבדיקה שערך עלו מספריהם של השלטים והוא רשם אותם על מדבקות אותן הדביק על הצרורות. לפי התמונה, על הצרור הגדול רשם 02a35c ועל הצרור הקטן רשם 02a470.

אציין כי על התצלום שצורף למכתב נרשם טקסט נוסף המעיד כביכול ממי התקבל כל אחד מן הצרורות, אך דניאל העיד כי לא הוא כתב את הטקסט (פ/12 ש' 25) וממילא שאיני יכול להתבסס על הרישום. עם זאת, הנאשם אישר כי הצרור הקטן הוא הצרור שהיה ברשותו (פ/34 ש' 25).

בעדותו, הבהיר דניאל כי הפעולה שביצע התמצתה בקבלת המעטפה וביצוע בדיקה לאיתור מספרי השלטים, ומעבר לזה הוא אינו יודע לומר למי שייכים השלטים. אשר לבדיקה שערך, הסביר שלכל שלט ישנו מספר השמור בשבב בתוך השלט, וכי הוא בירר את מספרי השבבים שבשלטים הנבדקים באמצעות "שיוך" בינם לבין מערכת "איתוראן" חדשה. בחקירתו הנגדית מסר כי את תוצרי הבדיקה לא הפיק בתדפיס אלא ראה אותם על מסך המחשב והעתיק למדבקות (פ/11), לא ידע לומר האם המעטפה שקיבל מקב"ט החברה ובה המפתחות הייתה פתוחה או סגורה, והשיב כי לא שאל את הקב"ט ממי קיבל את המפתחות או היכן היו טרם שהועברו אליו. עוד ציין כי אינו זוכר את הבדיקה הספציפית בחלוף הזמן, אך כי טענתו ששני השלטים היו תקינים בעת הבדיקה נסמכת על כך שלא רשם אחרת ועל כך שלא ניתן היה לחלץ מהם את מספריהם לולא עבדו (פ/12).

9. בעדותו של דניאל חזר הוא והבהיר כי אינו מבקש לחוות דעה לגבי היבטים החורגים מגדרי הבדיקה שביצע. הוא העיד כי למרות שלעיתים הוא מתבקש לתת חוות דעת, בהליך זה לא התבקש לתת חוות דעת נוספת למכתב ת/3, אותו הגדיר כ"חוות דעת על השלטים" (פ/13). בהמשך סיפר כי הוא אינו המהנדס של חברת "איתוראן" אלא מנהל הפיתוח שלה, לא ידע לענות האם הוא הכתובת למתן חוות הדעת בתיק הנוכחי, אישר שאינו מהנדס ושגם הקב"ט מדעי אינו מהנדס, אך הוסיף "זו מערכת שלי, אני פיתחתי אותה ואם יש לך שאלות אוכל לענות יותר טוב ממהנדס. התבקשתי ונתתי חוות דעת רק על השלטים" (פ/15). כשנשאל כיצד קבע "שהמפתח הזה הניע את הרכב", העירה ב"כ המאשימה כי העד לא קבע זאת אלא "רק זיהה את השלטים" והעד חזר וציין כי עשה רק את שהתבקש לעשות (שם).

10. עדותו של דניאל לא נועדה, אפוא, לספק עדות מומחה בשאלה האם צרור המפתחות שנתפס מידי הנאשם הוא שימש להנעת המשאית בליל האירוע ולהסעתה לחברון, והמאשימה אף לא טענה שדניאל סיפק קביעה מעין זו.

11. ברוח זו יש לבחון את תשובותיו של דניאל אשר חרגו מגדרי הבדיקה שביצע. בכלל זה מסר דניאל כי "אנחנו יודעים לזהות כל פעולה שמתבצעת עם השלט ברכב, בוצעה סגירת רכב, פתיחת רכב, הקישו קוד לא נכון, יופיע לי שזה בוצע עם השלט הספציפי..." (פ/10-11). עוד מסר כי בעוד שהחברה מבצעת שכפול של שלטים שאינו משכפל את המספר הסידורי של השלט, הרי שניתן גם לבצע שיכפול "פיראטי" של השלט עם אותו מספר סידורי. אלא, כך טען, ששימוש בשלט משוכפל באופן זה יוביל את המערכת לשדר בתוך חמש דקות מתחילת הנסיעה התראה לחברה, לפיה הרכב נוסע ללא השלט המקורי שלו (פ/13). כשהסנגור טען בפניו שהקב"ט מדעי רשם דברים אחרים בדו"ח שהגיש והציגו בפניו, השיב דניאל כי "אני לא רוצה להתייחס לזה. הבנתי שהביאו אותי רק לנושא השלטים". כשחויב להשיב טען כי הדברים שנרשמו הולמים את דבריו, והבהיר כי שכפול המספר הסידורי לשלט אחר יגרום למצב בו השלט האחר אינו מצויד ב"פונקציונאליות של שליחת השדר, ולכן תוך מס' דקות תישלח התראה למרכז הבקרה" (פ/14). להלן ולשם היעול יכונה שדר זה "התראת אין שלט".

בהמשך, נשאל דניאל האם יש אפשרות לחסום או לשבש את שליחת "התראת אין שלט" למרכז הבקרה, השיב בחיוב ולאחר שענין בפלט שמסרה לו התובעת השיב כי אם פלט זה משקף את המשאית הנדונה אזי יש בה מערכת מתוחכמת המקשה מאוד על חסימת ההתראה (פ/16 ש' 7-9).

מר אבי מדעי

12. עד זה (להלן: "אבי") העיד כי הוא משמש שנים רבות, כ-19 במספר, כקצין הביטחון של "איתוראן", ובכלל זה מטפל בגניבות רכב.

13. אבי כתב שני מסמכים שהוגשו כמוצגים. המסמך ת/4 נושא תאריך 29.1.12, וממוען לחברת ביטוח ולמנהל מדור רכב במחוז תל אביב (ככל הנראה מדובר בעובד אחר של "איתוראן"). כותרתו של המסמך "אירוע למשאית" ו"דו"ח מעודכן" לצד פרטי המשאית והפוליסה וציון כי המשאית נגנבה.

המסמך ת/4 כולל פירוט עובדות רבות שאבי לא היה עד להן. בכלל זה נטען כי בשעה 03:43 התקבלה התראה מהמשאית ללא מיקום, כתוצאה מניתוק המתח החשמלי ומערכת האיתוראן, כי במועד זה לא ניתן היה לאתר את המשאית, כי מרכז הבקרה של "איתוראן" ניסה ליצור קשר עם נציגי "החברה" ללא מענה, כי בשעה 08:28 התקשרה נציגת "החברה" למרכז הבקרה ומסרה שהמשאית חנתה בירושלים יום קודם, בשעה 23:00 נראתה לאחרונה ובבוקר התברר שנגנבה.

אבי הוסיף וכתב כי במשאית מותקנת מערכת איתוראן חדישה, המבוססת על טכנולוגיית GPS ומשדרת "כל העת נתונים אודות מיקום הרכב וכו'". היא מתופעלת באמצעות שלט "הכולל טכנולוגיית קוד משתנה, המונעת אפשרות לשימוש בשלט שאינו מקורי", כי בשלט מותקנת יחידה המשדרת בעת תזוזה "שדר כל מס' שניות", כי בעת שהמנוע מונע המערכת מבקשת לקבל מהשלט שדר המראה שהוא במשאית, וכשאינה מאתרת שדר כאמור היא משדרת למרכז הבקרה לאחר מספר דקות "התראת אין שלט" ו"התראה זו תתקבל כל פעם שמניעים את המשאית מחדש". לבסוף צוין שכל פעולה משודרת יחד עם מיקום המשאית למחשב החברה.

בחלק נוסף של המסמך צוין אבי כי "מבדיקת תנועת המשאית עלה כי בשעה 02:03 נסעה המשאית מירושלים עד הגעתה בשעה 03:20 לחברון" וכי "בשעה 02:00 בוצע נטרול חוקי של המערכת, באמצעות אחד משני השלטים

המקוריים של המערכת (שמספרו 02a470) והוקש קוד סודי 1114" וכן כי "מבדיקת נתוני מערכת האיתוראן" עלה שהמשאית נסעה כשהשלט "המקורי" בתוכה.

אבי הוסיף וכתב כי ביום 15.2.12 קיבל מחוקר ביטוח בשם ליאונרדו שקית ובה צרורות המפתחות אותם מסר למחלקת ההנדסה, כי דניאל מצא ששני השלטים בצרורות שייכים למערכת שהותקנה במשאית ואת מספרי השלטים, וכי "מבירור שנערך עם ליאונרדו חוקר ממוקד חקירות מטעם חב' הביטוח, לאחר בדיקת השלטים, עלה כי הצרור הקטן מבין השניים הוא הצרור ששימש את הנהג. מבדיקת השלט שבצרור זה עלה כי שלטה זה (שמספרו 02a470) הוא השלט שנטרל את מערכת איתוראן...".

אציין נתונים נוספים מהמסמך ת/4 הדורשים בחינה: תאריך בדיקת השלטים שנרשם במסמך (יום 15.2.12) מאוחר לתאריך המתנוסס על המסמך עצמו (29.1.12). בנוסף, בפרק הסיכום נרשם כי מבדיקת נתוני המערכת עולה כי המשאית נסעה "מכפר קרע עד הגיעה לשטחי הרש"פ". כפר קרע מצוי, כידוע, בצפון הארץ.

14. מסמך נוסף, ת/5, נושא תאריך 23.9.14 ומוען לפרקליטות. אבי רשם בו כי "תוכן הדו"ח ביחס לרכב שבנדון מופק בחלקו הטכני מנתוני מחשבי איתוראן", כי מדובר באלפי שורות קוד ואותיות על עשרות עמודי נייר, וכי מתוך נתונים אלה "נגזרים הנתונים הרלוונטיים למהלך האירוע ומיקומם בדו"ח האירוע שהופק על ידי". במסמך הוצג מקטע אחד, שכנטען "נגזר" מאותו דו"ח ממוחשב תוך הסבר כי באותו מקטע מופיע תיעוד של שעת ההודעה (02:00), מספר השלט (2A470) והקוד (1114). שאר הנתונים לא הוצגו.

15. במסמך ת/5 נרשם גם כי נתוני איתור הרכב הופקו מנתוני GPS שנקלטו במערכת ואשר מראים את מיקום המשאית בעשרות נקודות, בשילוב מערכת מפות של "גוגל". "לצורך הצגתם יש צורך לצלם עשרות מפות גוגל, על גביהן יצוין מיקום הרכב בכל מועד. לשם ביצוע האמור לעיל יש צורך כי אחד מנציגכם יגיע אלינו וינחה אותנו את מה לצלם".

אציין כי גם נתונים אלה, המתייחסים למיקום המשאית, לא הוצגו בידי המאשימה. במהלך עדותו של אבי, כאשר נשאל בנושא והחל במסירת תשובה, הסתבר כי הוא מתייחס לנתונים מתוך דף שהחזיק. המאשימה מסרה כי לא ראתה דף זה קודם לכן ועל כן, היות שלא דובר בחלק מחומרי החקירה, לא הותר השימוש בו (פ/22-21).

16. הוגש אף צילום מסך, שלפי עדותו של אבי הוא צילום ממחשב חברת "איתוראן" המתייחס למערכת שהותקנה במשאית הנדונה. בין יתר הפרטים מופיעים בו מספרי השלטים שרשם גם דניאל (ת/6). אציין כי למרות שלא בוססו התנאים הראייתיים להגשת מסמך זה (ולו כ"רשומה מוסדית"), הרי שהוגש בהסכמת ההגנה ולכן אסתמך עליו (פ/18 ש' 16).

17. בעדותו הסביר אבי את התכנים שרשם במסמכים הנזכרים לעיל. הוא טען כי המערכת מתקשרת עם השלטים באופן דו-כיווני וכך יודעת איזה מספר שלט "ניטרל" אותה ובאמצעות איזה קוד, וכן יודעת לשדר "התראת אין שלט" לאחר חמש דקות נסיעה. מדבריו עלה כי קביעותיו לפיהן המשאית נסעה לחברון כשבתוכה שלט "מקורי" נשענו על כך שלא שודרה "התראת אין שלט" (פ/20 ש' 27), ועל המובאה מנתוני המחשב שהוצגה בת/5 (פ/23 ש' 19). יתר מסקנותיו נסמכו על הנתונים שנכללו במחשבי החברה ושכנטען התקבלו מתשדורת המערכת במשאית. עוד מסר כי הוא חלק מהצוות שהגה את הרעיון שבבסיס המערכת, מכיר אותה "והמערכת עובדת" (פ/22 ש' 17).

18. אבי נשאל אודות האפשרות כי שלט "מקורי" ישוכפל. בתגובה טען כי ניתן לשכפל את השלטים "אבל ישנה נקודה שאי אפשר לשכפל" וזאת משום שהמשאית, עם הנעתה, "מחפשת" את השלט המקורי ו"בניסיונות שעשינו השלט המשוכפל לא מזוהה כשלט מקורי כי חסר לו איזה שהיא ספרה ברישומים, המערכת מציינת כאילו שאין שלט לרכב".

(פ/22 ש' 19-22). גם בהמשך עדותו התייחס לבדיקות שנעשו כדי לשלול אפשרות לשכפול שלט שיזוהה בידי המערכת כשלט מקורי (פ/25 ש' 29). גם ניסויים ובדיקות אלה לא הוצגו בבית המשפט.

19. כשהתבקש להבהיר את המנגנון השולל לשיטתו את האפשרות להשתמש בשלט משוכפל, הציג אבי את ההסבר הבא:

"הראיתי לכם מלא שורות. בשורות רושם לא זוכר בדיוק איזה נקודה זאת אבל הוא משדר מלא מספרים. בשלט מקורי יש לו סדרה מסוימת שהוא משדר, בשלט משוכפל חסר משהו ולכן המערכת לא מזהה אותו כשלט מקורי"

תשובה זו הציגה היכרות של אבי עם הרעיון שבבסיס פעולת המערכת, אך ניכר בה פער בידע הנוגע לפרטים הטכניים או ההנדסיים. בפרט, אבי לא ידע להצביע על האלמנט המדויק שלגישתו משתנה כאשר יש שימוש בשלט שאינו מקורי, ולא ידע לענות אלא ש"חסר משהו". עוד אציין כי ההסבר שהציג שונה מזה שהציג דניאל, המחזיק בהכשרה פורמלית ואשר התייחס להעדרו של שדר מן השלט למערכת המותקנת במשאית כאשר מדובר בשלט "משוכפל".

20. ברי כי פער שכזה מקשה על היסמכות על ממצאיו של אבי כעל עדות מומחה. הדבר חודד בחקירתו הנגדית. בתחילתה, מסר שניסיונו כולל שנים רבות של עבודה בחברת "איתוראן" בתחום המיגון וכן רישיון חקירות, אך אישר שלא קיבל "הסמכה כלשהי" (פ/23 ש' 25).

בהמשך טען כי כל הנתונים שהובאו במסמכים ת/4 ות/5 נרשמו לאחר בדיקות שביצע בעצמו, למעט בדיקת השלטים שבוצעה בידי דניאל. מכאן, שמדובר בהיסקים שלו מבחינת הנתונים שהופיעו במחשב "איתוראן". אלא שאבי אישר כי לא העביר למשטרה את כלל הנתונים עליהם הסתמך. הוא טען (בהתייחסו לת/5) כי העביר את "השורה הרלבנטית" אך מיד בהמשך אישר כי את ההתרעה שנגעה לניתוק המערכת בשעה 03:43 לא הציג ולדבריו "יש לי במשרד" (פ/24 ש' 8). גם בנוגע לניסיונות לאתר את בעל המשאית לאחר שהתקבלה אותה התרעה, עלה מתשובותיו כי אלה לא בוצעו על ידו אלא על ידי "מרכז הבקרה", וכי הסתמך על דו"ח שנרשם בידי מי מהמרכז, כשהדו"ח עצמו לא הוצג או צורף למסמכים שערך (שם, ש' 14-17).

21. כשאבי עומת עם התאריך 29.1 המתנוסס על ת/4 (בעוד שהמסמך עצמו מתייחס לבדיקות שערך דניאל בחודש פברואר), שיער תחילה כי מדובר בטעות פקידותית, ובהמשך טען שת/4 "כנראה יצא באמת ב-29.1, והמסמך שאני מחזיק בידי מה-16.2 יצא מתוקן, מעודכן, לאחר בדיקת השלטים. השלטים נבדקו ב-15.2 והדו"ח הוצא ב-16.2" (שם, ש' 12-20). כשעומת עם העובדה שת/3, תוצאות בדיקתו של דניאל, נושא תאריך מאוחר עוד יותר (26.2), השיב שמדובר במסמך אחר ו"יש לי דו"ח מה-16.2 זה כמו ה-29.1 מילה במילה, יש טעות רק בתאריך" (פ/26). בהמשך מסר שאין לו הסבר לסוגיית התאריכים (פ/28 ש' 32). מדברים אלה עלו לא רק פערים בלתי מוסברים ברישום התאריכים, אלא גם שקיימות גרסאות של המסמך ת/4, ואפשר גם של ת/3 - גרסאות שעליהן הסתמך העד אך לא נכללו בחומרי החקירה.

22. אבי טען בתוקף כי לא שגה בניתוח נתוני המחשב (פ/26 ש' 2). אלא, שכאשר עומת עם הרישום שביצע בת/4 לפיו המשאית נסעה "מכפר קרע" עד לשטחים, מסר כי דובר בטעות שלו וזאת למרות שהנתונים היו לפניו (פ/25 ש' 1).

23. בחקירתו, ולשאלותיי, נדרש אבי לראשונה גם לאפשרות כי תשדורות המערכת שובשו. הוא טען כי החברה נתקלה בניסיונות ואף בהצלחות לחסום אותן, אך בתשובותיו התמקד במערכת המיקום (ה-GPS) ובשדרה. הוא הסביר כי לצדה מותקנת מערכת נוספת (בלשונו: "מערכת RF") המשדרת הודעת שיבוש, טען כי לא ניתן לחסום אותה, וכי עם סיום החסימה המערכת משדרת את כל הנתונים שאגרה. כשנשאל האם במשאית הותקנה מערכת RF טען כי

מדובר במערכת ה-PAL הנזכרת במסמכים שכתב, והסביר כי הסיק שבמקרה הנדון לא נעשה שימוש בחסימות של שדרי המערכת משום שלא התקבלה הודעת שיבוש, ומשום שנתוני מיקום המשיכו להגיע לאורך הנסיעה (פ/27).

דין

24. הראיות שנסקרו עד כה הן הראיות המרכזיות עליהן ביקשה המאשימה לבסס את האישום. לכן יתמקד הדיון בהן. דיון זה מוביל למסקנה לפיה לא ניתן לקבל את עמדת המאשימה, וזאת מהסיבות הבאות:

25. איני סבור שניתן לקבל את דבריו של אבי ואת המסמכים שרשם כחוות דעת מומחה. ברי כי המאשימה מבקשת להיסמך על מסקנות שהסיק אבי מעיון בנתונים שאספו אחרים. מסקנות אלה בפני עצמן אינן קבילות, אלא במצבים הנכנסים לגדרי אחד החריגים לכלל הפוסל עדויות שמיעה וסברה. אחד מהם הוא הכלל שנקבע בסעיף 20 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות"), לפיו "בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות דין, לקבל כראיה בכתב חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית...".

הסמכות לקבל חוות דעת מומחה מותנית, אפוא, בבחינה של בית המשפט כי הדבר לא יעורר חשש לעיוות דין. סבורני כי במקרה דנן קיים חשש שכזה.

26. תחילה, והגם שהדבר אינו ניצב במוקד מסקנותיי, אציין כי המסמכים ת/4 ות/5 שכתב אבי לא נערכו בהתאם לקביעות החוק. סעיף 24(א) לפקודת הראיות מחייב הגשת חוות דעת מומחה בפורמט הקבוע בתוספת לפקודה. אין המדובר בדרישה טכנית בלבד, שכן הפורמט מחייב את המומחה לפרט את פרטי השכלתו וניסיונו המקצועי, על מנת לאפשר לבית המשפט לבחון האם הוא מחזיק בידע הרלבנטי ההופך אותו למומחה בתחום בו חיוה דעתו. בנוסף, במסגרת הפורמט נדרש המומחה לכוון את חוות דעתו לבית המשפט, ולהצהיר כי הוא מודע לכך שדין הנכתב בחוות הדעת כדין עדות בשבועה בבית המשפט, לרבות לעניין נפקויות בדין הפלילי. הצהרה זו נועדה לחדד את חובת הבחינה, הדיוק ומסירת האמת.

בענייננו הדבר לא נעשה. שני המסמכים שערך אבי, ת/4 ות/5, לא נחזים כמסמכים שנערכו במטרה להגישם כחוות דעת מומחה לבית המשפט. המסמך ת/4 הופנה לחברת ביטוח ולאדם נוסף. המסמך ת/5 הוא מענה נקודתי לפניה מהפרקליטות.

היות שאיני מוצא פגם במהימנותו של אבי, איני סבור כי לסטייה מהפורמט יש השלכה במובן זה. ועם זאת, סבורני כי יש לו השלכה ברמת הדיוק וההקפדה. כך הטעויות שנפלו בתאריכים וברישום כמובא לעיל, וכך העובדה שבמהלך עדותו של אבי נחשף דבר קיומן של גרסאות נוספות למסמכים, שכלל לא הועמדו לרשות המאשימה או ההגנה אך העד הסתמך עליהן.

27. חשוב מכך - וכאן נימוק שני - המומחה אינו מקור ראיתי-עובדתי. ממצאיו נסמכים על עובדות שאספו אחרים, ותרומתו היא בניתוח העובדות והפקת מסקנות. ישנן אמנם חוות דעת הכוללות גם איסוף עובדות, אך לא כך בענייננו. משכך, חוות דעתו של המומחה אינה מקור קביל להוכחת העובדות עליהן הסתמך, ועל התביעה החובה להוכיחן בהתאם לדיני הראיות, כשם שהיא מוכיחה עובדות אחרות.

החשיבות לכך ניכרת: היא מאפשרת להגנה להעמיד במבחן את מסקנות המומחה, למשל באמצעות בחינה של מומחה מטעמה או בניסיון להציע היסקים אחרים מאותן עובדות. הבסיס העובדתי דרוש כמובן גם לבית המשפט, על מנת לבחון

את הביסוס למסקנות המומחה, טיבן והאפשרות לקבלן. בהעדרו של בסיס זה נותרות המסקנות כאמירות שאינן מעוגנות בדבר. במצב דברים זה, לא ניתן לייחס משקל של ממש לחוות דעת מומחה (ע"פ 382/75 חמיס נ' מדינת ישראל, פסקה ז' (30.4.76); ת.פ. (מח' י-ם) 254/98 בן סימון נ' מדינת ישראל פס' 66 (30.11.99)).

28. בענייננו לא הוכחה התשתית העובדתית עליה בוססו מסקנותיו של אבי. למעשה, רובה המכריע של התשתית העובדתית כלל לא נכלל בחומרי החקירה וממילא שלא הועבר להגנה או הוצג בפני בית המשפט.

לא דובר בנתונים שלא ניתן היה להציגם. כמובא לעיל, ממצאיו של אבי מבוססים על עיון בנתונים ממחשבי חברת "איתוראן", הן רישומי התראות שהתקבלו מהמערכת והן נתוני מיקום שהתקבלו. בת/5 רשם אבי כי דובר בחומר בהיקף נרחב של אלפי שורות קוד, אך בד-בבד ציין כי אלה נרשמו בעשרות עמודים. אין המדובר בהיקף חומר שלא ניתן לבקשו, ולקבלו, מן החברה. אלא, שלא הוצג בפני כל ניסיון שנעשה בידי המאשימה לקבל את המידע, וממילא שהנתונים לא הוצגו.

זאת ועוד, במסמך ת/5 ציין אבי כי ניתן להציג גם את נתוני המיקום, והוסיף "לשם ביצוע האמור לעיל יש צורך כי אחד מנציגכם יגיע אלינו וינחה אותנו את מה לצלם". גם לעניין זה לא הוצגה בפני פעולה כלשהי שנעשתה על מנת לקבל את הנתונים האמורים ולהציגם.

29. אין המדובר בנתונים שבשוליים, אלא במידע חיוני לצורך בחינת מסקנותיו של אבי. הדבר ניבט מעדותו במהלכה התייחס, כמובא לעיל, לנתונים שלא הועברו ואף נעזר במסמך אודות נתוני מיקום שלא נכלל בחומר החקירה. עוד עלה מחקירתו כי המובאה שהופיעה בת/5 אינה ממצה את הבסיס העובדתי למסקנותיו: היא עוסקת בהתראה שהתקבלה עם "ניטרול" המערכת אך אינה כוללת התראה שהתקבלה לדבריו בהמשך עם ניתוק המערכת, ואינה מציגה תמונה מלאה של פעילות המערכת בליל הגניבה. בכלל זה לא הוצג המידע אודות מיקום המשאית עליו מתבססת הטענה כי המשאית הוסעה לשטחים.

המחשה נוספת ניתן למצוא בטענתו של אבי כי טעה כאשר רשם במסמך ת/4 שהמשאית נסעה מכפר קרע ולא מירושלים, וכי הנתונים שהיו בפניו מראים אחרת - טענה, שבהעדר התשתית העובדתית לא ניתן כלל לבחון אותה.

קבלת המידע השלם הייתה מאפשרת להגנה לא רק לאתגר את האופן שבו פענח אבי את המידע שנרשם, אלא גם להוסיף ולתקוף את משקל וקבילות המידע. זאת, משככל הנראה מדובר ב"רשומה מוסדית" שיש לבססה בתנאים הקבועים בחוק (ועל כך בהמשך). המידע היה מאפשר גם לבחון אפשרות לרישום שגוי של התראות, לתקלות במערכת או לשיבושה, וכן להציג חוות דעת נגדית.

30. במצב דברים זה, ובפרט נוכח הניסיון לסמוך הרשעה בפלילים על מסקנותיו של אבי כראיה מרכזית, איני סבור כי ניתן לקבלן מבלי לגרום לנאשם עיוות דין, או כי ראוי לעשות זאת.

31. היבט נוסף של אותו קושי עניינו בטענתו של אבי כי נערכו ניסויים ששללו את האפשרות לשימוש בשלט "משוכפל" שלא יאותר בידי המערכת (אשוב ואפנה לדבריו בפ/22 ש' 19 ולפ/25 ש' 29). לא הובהר מי ערך ניסויים אלה, מה בדיוק נבחן בהם, מה תוצאותיהם ומידת המובהקות של התוצאות. למעשה, לא הועבר כל חומר אודות הניסויים שיאפשר לבחון האם אכן נשללה האפשרות האמורה, שהתקיימותה שומטת את הבסיס לתזת המאשימה. במצב דברים זה לא די באמירתו של אבי כדי לבסס שהאפשרות האמורה אכן נשללה.

32. גם את המובאה בת/5, המתייחסת להתראה שלטענתו של אבי התקבלה עם "ניטרול" המערכת בתחילת הנסיעה בשעה 02:00, לא אוכל לקבל. אין המדובר במידע שאבי תיעד בעצמו אלא במידע שלעדותו "גזר" מתוך הרישום

במחשבי החברה של פעילות המערכת. רישום זה ניתן להגשה כ"רשומה מוסדית", אך המאשימה לא ביססה או ניסתה לבסס את התנאים שהופכים רשומה מעין זו לקבילה ואשר מעוגנים בסעיף 36 לפקודת הראיות.

בכלל זה, נדרש להראות כי "דרך איסוף הנתונים נושא הרשומה ודרך עריכת הרשומה יש בהן כדי להעיד על אמיתות תוכנה של הרשומה". ובהקשר של פלט מחשב גם כי "דרך הפקת הרשומה יש בה כדי להעיד על אמינותה" וכי "המוסד נוקט, באורח סדיר, אמצעי הגנה סבירים מפני חדירה לחומר מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב".

גם כאן אין המדובר בדרישות שהן "אך" טכניות. משמעותן מתחדדת בהליך זה, בו מבקשת המאשימה להרשיע אדם על בסיס טענה להתאמה של רישום של אותיות וספרות במובאה המוצגת בת/5, למספרים אותם איתר דניאל כשייכים לשלט שהיה ברשות הנאשם, ועל התאמת רישום של ספרות באותה מובאה לספרות שנרשמו כקוד "הניטרול" של המשאית בצילום המסך אשר הוגש בהסכמה. במצב זה, ישנה חשיבות רבה להוכחת דיוק ואמינות הרישום במובאה הנדונה, ולשלילת אפשרות לתקלה ברישום או בשמירת הנתונים או לשיבושם. המאשימה לא עשתה כן.

33. די בנימוקים עד כה, לשיטתי, על מנת למנוע היסמכות על דבריו של אבי כ"חוות דעת מומחה". עם זאת, קיימים נימוקים נוספים למסקנתי זו:

בחינת עדותו של עד מומחה נעשית בשני מישורים: הראשון, מישור המהימנות האישית. לעניין זה אציין כי עדותו של אבי מהימנה עלי, וסבורני כי העיד בצורה כנה וישירה. המישור השני הנבחן עניינו באמינות המקצועית. במסגרתו נבחנים רמתו המקצועית של המומחה, טיב ואופי הבדיקה או הבירור שביצע, וביסוסן הענייני של מסקנותיו. בחינה זו אינה מאפשרת לקבל את ניסיון התביעה להיסמך על מסקנותיו של אבי.

אציין כי אין בקביעותי כאן כדי להטיל באבי דופי כלשהו או לגרוע מכישוריו וניסיונו רב השנים. הקביעות נעשות אך בשאלה האם ניתן לסמוך על המידע שסיפק כבסיס להרשעת הנאשם בפלילים. אני סבור כי התשובה לכך היא בשלילה:

34. אבי הוא קצין הביטחון של החברה. הוא אינו מהנדס ואינו מחזיק בהכשרה טכנית. הכלל הוא כי מומחה יהיה מי שמחזיק במומחיות שהיא תוצר של השכלה פורמלית. אני ער לכך שהפסיקה הכירה גם במצבים בהם מומחים רכשו את ידיעותיהם מתוקף ניסיונם (למשל ע"פ 436/88 **רבינוביץ' נ' מדינת ישראל** (11.5.89)), אך אני סבור שיש בכך מענה לקושי העומד בפני התביעה בהליך זה:

תחילה, היות שחוות הדעת נועדה לפרש נתונים טכניים ולבסס את אמינותה של מערכת טכנולוגית מתקדמת, מתבקש היה לאתר מומחה המחזיק במומחיות בטכנולוגיה הרלבנטית. לא נטען או בוסס בידי המאשימה כי לא ניתן להגיע למומחים מסוג זה, ובנסיבות אלה בחירתה להיסמך על קצין הביטחון של החברה לא יכולה להתקבל.

שנית, ולמרות הערכתי לניסיונו הרב של אבי ולהיכרותו המקיפה עם המערכת, לא שוכנעתי כי הוא מחזיק (גם שלא מכוח השכלה פורמלית) בידע טכנולוגי ברמה המעמיקה הדרושה כדי לספק חוות דעת אודות אמינות המערכת ודיוקה. הדבר הומחש בהתייחסותו שצוטטה לעיל לשאלת המנגנון הטכנולוגי, באמצעותו המערכת אינה מאפשרת, כנטען על ידו, להשתמש בשלט "משוכפל". חוסר יכולתו להצביע במדויק על השוני אשר מוביל את המערכת כנטען לאתר את השלט ה"משוכפל" ולשלוח "התראת אין שלט" מדבר בעד עצמו. כך בפרט נוכח מרכזיות העדרה של התראה ממין זה למסקנותיו ולתזת התביעה.

ושלישית, מקום בו נבחנת מערכת אבטחה טכנולוגית-מסחרית שמופעלת בידי חברה הנשענת עליה ומשווקת אותה, קיים קושי בבחירת המאשימה לנסות ולהוכיח את מידת הדיוק והאמינות של אותה מערכת באמצעות חוות דעתם של עובדי אותה חברה, בבחינת הנחתום המעיד על עיסתו. ברי כי עדיף, במקרה כזה, לערוך את הבחינה באמצעות מומחה

חיצוני ובלתי תלוי, ששיקול דעתו לא עלול להיות מושפע מתלותו בחברה ובמערכת הטכנולוגית. השפעה שכזו אינה כרוכה בהכרח בניסיון להסתיר או לעוות עובדות, ואדגיש כי אני סבור שאבי או דניאל ניסו לעשות כך, אך היא עלולה להתגבש לשיקול הדעת ולהשפיע עליו גם ללא ניסיון כאמור. כך בפרט בשאלת בחינתן של מגבלות המערכת והיכולת להערים עליה, סוגיה בה ארחיב בהמשך.

35. בנושא האוטוריטה המקצועית יש להוסיף כי לפי חומר הראיות, גם המאשימה סברה כי יש מקום לערוך חוות דעת חיצונית שתבחן את מסקנותיו של אבי. לפי המזכר ת/7, יחידת החקירות פנתה לחוקר חברת הביטוח וביקשה ממנו להמציא חוות דעת שכזו של "מהנדס". לא הוברר מדוע בקשה זו לא הבשילה לכדי חוות דעת מקצועית, או מדוע הוגש כתב האישום בלעדית.

36. בהקשר זה אוסיף ואציין כי עדותו של דניאל לא מילאה את החסר, למרות שהוא מחזיק בהכשרה טכנולוגית רלבנטית. כמובא לעיל, דניאל הבהיר כי בדיקותיו התמקדו ב"חילוץ" מספרי השלטים ולא חרגו מעבר לכך. ברי כי לא ביקש לספק לבית המשפט חוות דעת בנושאים דומים לאלה שהעיד עליהם אבי, וכי לא העיד על בחינה מקצועית של דיוק המערכת ואמינותה. יוזכר שאף הוא עובד החברה.

37. מכאן לשיקול נוסף, שעניינו בתכנים שמסר אבי. אף אם אצרף להם את עדותו של דניאל, אני סבור כי תזת התביעה הוכחה בדרגת ההוכחה הנדרשת.

הדגש הינו על הוכחה, מעל לספק, כי הנתונים וההתראות שסיפקה המערכת ואלה שנמנעה מלספק מראים כי השלט שהיה ברשות הנאשם שימש להובלת המשאית לשטחים.

אני ער למהלך שגיבש את מסקנותיו של אבי: אבי סמך על המובאה בת/5 להראות כי מספר השלט שחילץ דניאל מן השלט שנתפס אצל הנאשם הוא ששימש ל"ניטרול" המערכת בתחילת הנסיעה, וכך גם הקוד הסודי שנרשם שם. עוד סמך על העדרה של "התראת אין שלט" המעיד לפי הנתען כי במשאית "נכח" השלט המקורי. על רקע נתונים עובדתיים אלה (לו היו מתקבלים - וראו לעיל לגבי ת/5), היסקיו של אבי לגיטימיים ואף מסתברים.

אלא שלא די בכך לביסוס אחריות בפלילים. לביסוסה, יש לשלול אפשרויות חלופיות ו"תמימות", שעיקרם במגבלות המערכת, במידת הדיוק שלה ובאפשרויות להערים עליה או לשבשה. למעשה, מגבלות ואפשרויות אלה לא נבחנו כלל. להמחשה, אביא להלן מספר סוגיות שעלו "בין השיטין":

38. דניאל מסר, כמובא לעיל, שיש אפשרות לשכפל באופן "פיראטי" את המספר הסידורי של השלט המקורי. במצב זה, כך טען, תאטר זאת המערכת וזאת משום שהמערכת שבמשאית מקבלת כל העת שדרים מהשלט, השלט המשוכפל אינו מצויד ב"פונקציונאלית של שליחת השדר", וכאשר המערכת לא תקבל ממנו שדר היא תישלח "התראת אין שלט" שבהעדרה מתגבשת מסקנה לפיה השלט המקורי שימש בנסיעה.

אלא שדניאל עצמו אישר כי יש אפשרות לחסום או לשבש את שליחת ההתראה מן המערכת, וכי החברה מודעת לניסיונות לחסום את המערכת. דניאל טען אמנם כי אם הפלט שהוצג בפניו בידי התביעה משקף את המערכת שהותקנה במשאית, אזי מדובר במערכת ובה טכנולוגיה המקשה מאוד על חסימת ההתראה (פ/16 ש' 7-9). אלא, שבדברים אלה אין משום שלילה מוחלטת של האפשרות לחסימה. התביעה לא הציגה, באמצעות אבי או דניאל, כל בחינה של אפשרות זו, וממילא שאין בפניי בדיקה מקצועית של השאלה האם ניתן למנוע את שליחתה של "התראת אין שלט" וכך למנוע גילוי של שלט משוכפל.

39. אבי טען כי במקרה של חסימה, תבוא לידי ביטוי מערכת נוספת הנמצאת במשאית ("מערכת RF") אשר עומדת

בקשר עם המערכת העיקרית ומשדרת למוקד הודעת שיבוש. אלא, שתשובותיו בנושא לא סיפקו מענה לקושיה האם מנגנון זה ימנע חסימת שידור "התראות אין שלט". זאת, משום שהן התמקדו בשאלה של שידור נתוני מיקום בידי המערכת, מבלי להבהיר האם חסימת ההתראות תחסום בהכרח גם נתוני מיקום.

בנוסף, אף אם אניח שהמערכת הנוספת אמורה לשדר הודעת שיבוש גם במקרה של חסימת שידור "התראות אין שלט", הרי שאבי לא הבהיר על מה ביסס את אמירתו כי המערכת הנוספת היא חסינה לחלוטין מחסימה.

40. באותו הקשר ייתכנו גם תרחישים נוספים: האחד כי מאן דהוא מצא דרך לשכפל שלט הכולל את ה"פונקציונאליות" אליה התייחס דניאל. יוזכר כי מדובר באמצעי אבטחה, והעדר ידיעה של אנשי החברה על "פרצה" באבטחה לא שולל בהכרח את אפשרות קיומה.

תרחיש נוסף הינו תקלה במערכת - היינו, כי למרות שבמשאית היה שלט "משוכפל" ולמרות שהמערכת במשאית לא קיבלה ממנו שדר מתאים, בשל תקלה היא לא זיהתה את העדר השדר ולחלופין זיהתה אותו אך לא שידרה למרכז הבקרה "התראות אין שלט". גם לעניין זה אין כל התייחסות במסמכים שהוגשו ובעדויות. בכלל זה לא צוין האם המערכת עברה בדיקות לוידוא תקינותה בדגש על הפונקציות הספציפיות הנדונה כאן, האם עבדה באופן תקין לחלוטין טרם האירוע הנדון, והאם נפלו תקלות בשדרים אחרים ששידרה בעבר למרכז הבקרה. אבי הציג פרופוזיציה של תקינות המערכת המבוססת על כך שהתקבלו ממנו נתוני מיקום ושדרים (זה שבת/5 והשני עם ניתוקה - פ/28 ש' 2), אך לא התייחס לאפשרות כי המערכת הייתה תקינה מבחינה אחת ותקולה מבחינה אחרת, ככל הנראה לא בדק אפשרות זו וממילא שלא שלל אותה.

כל האמור לעיל נכון גם לגבי "מערכת RF" אליה התייחס אבי כמובא לעיל, ושגם תקינותה לא בוססה.

41. אפשרויות התקלה, השיבוש והחסימה שנדונו לעיל הוצגו אך כדי להמחיש את הקושי שבראיות התביעה. אין הדבר אומר שעל התביעה לשלול כל תרחיש רחוק, או לעמוד ברף הוכחה בלתי מושג. ועם זאת, בנסיבות הליך זה סבורי כי העדר בדיקה והתייחסות מספקת למגבלות המערכת וליכולת להערים עליה הוא משמעותי. זאת, נוכח בקשת המאשימה לסמוך הרשעה בפלילים על מערכת זו, כראיה כמעט בלעדית ובעלת משקל מכריע.

לעניין זה יש לזכור כי מדובר במערכת אבטחה טכנולוגית, כאשר לכל טכנולוגיה עלולות להיות מגבלות, תקלות ו"באגים", וטכנולוגיות "יריבות" שנועדו להערים עליה. גם מערכת ה"איתוראן" נמצאה בעבר, בהליך בו העיד אבי עצמו, כבעלת מגבלות. נדונו שם מגבלות הקשורות לקווי התקשורת של בזק, למזג אוויר ולחשמל, ונזכרו גם מקרים בהם נגנבו רכבים והתראות המערכת לא נקלטו במרכז הבקרה (ת.א. (רמ') 1836/04 **משיח נ' אישי ישיר**, פס' 9 (1.4.07)). אני ער לאפשרות שמאז שופרו יכולות המערכת והטכנולוגיה המשמשת בה, אך יש בכך להמחיש את ההכרח בבחינת מגבלותיה של הטכנולוגיה הנוכחית והעדר האפשרות להיסמך על אמינותה כמובנת מאליה. אני ער גם לפסיקה אליה הפנתה המאשימה בסיכומיה, של מקרים בהם נסמכו בתי המשפט על נתוני "איתוראן" ואף על עדותו של אבי, אך לא דובר במקרים של השתתת הרשעה בפלילים אך על נתונים אלה, כבמקרה דנן. דרך כלל שימשו נתוני המערכת כאינדיקציה נוספת מתוך מכלול ראיתי, ובנוסף לא איתרתי בפסקי הדין קביעה גורפת אודות אמינות ודיוק המערכת.

לכל אלה אוסיף כי הפיתוי העבריני לגבור על המערכת הוא ניכר, וזאת בהתחשב בערכה הרב של המשאית שנגנבה, שבכתב האישום נטען כי היא שווה מאות אלפי שקלים. מדבריו של אבי עלה כי מי אשר גנבו את המשאית ידעו, מיד עם הגיעה לשטחים, להשבית את המערכת על מנת להשלים את הגניבה, כך שדובר בעבריניים בעל יכולות. כל אלה לא מאפשרים לבטל ללא בדיקה את האפשרות כי עבריניים אלה מצאו את הדרך להערים על המערכת.

42. בהקשר זה אזכיר מערכת אחרת - ה"ממל"ז", מכשיר הלייזר למדידת מהירות נסיעה, שנבחן בהליכים משפטיים

רבים עד שנקבע כי מדובר במכשיר אמין ומדויק. בקבעו זאת, הבהיר בית המשפט העליון כי על מנת לבסס הרשעות על מכשור טכנולוגי, על התביעה להוכיח בעדויות מומחים את אמינותו ומידת הדיוק שלו וכן לבסס את תקינותו, ואין להניח כמובן מאליו שכל אלה מתקיימים. באותו מקרה, על בסיס שילוב בין מספר הליכים בהם נבחנה ואומתה אמינות המכשיר באמצעות הכרעה בין חוות דעת נוגדות של מומחים, לצד "אלפי מדידות ניסיוניות" שבוצעו ושלא אימתו את האפשרות כי כשלים במכשיר השפיעו על תוצאות המדידה, נקבע כי הנתונים שמפיק ה"ממל"ז" יכולים לשמש כראיה. זאת, בכפוף למגבלות שנקבעו שם ואשר כללו הפחתה מתוצאות המדידה בשל סטיית דיוק (ע"פ 4682/01 לוי נ' מדינת ישראל (10.11.03)).

הפער בין מהלך יסודי ומקיף זה, לבין ההליך הנוכחי בולט. עיקרו בניסיונה של התביעה להיסמך על מערכת האיתור שמפעילה "איתוראן", על בסיס הצהרות עובדי החברה בדבר תקינות המערכת, דיוקה ועמידותה בפני מניפולציות. זאת, ללא בחינה אמיתית של סוגיות אלה, מבלי להעמיד את הסוגיות לבחינתם של מומחים מתאימים ובלתי-תלויים, ואף מבלי לספק את החומר הגולמי שיאפשר לבחון את מסקנותיהם של העובדים והצהרותיהם.

43. לבסוף, ולמעלה מן הצורך, אציין כי גם אם הייתי מקבל את המובאה בת/5 לפיה המערכת "נוטרלה" בתחילת הנסיעה באמצעות הקוד הסודי (לצד מספר השלט שנדון לעיל), אין בכך לשלול אפשרות למעורבות של אחרים מלבד הנאשם, אשר הכירו את הקוד.

אפשרות זו כלל לא נחקרה וממילא שלא נשללה. אזכיר כי הנאשם היה שכיר וקיבל לרשותו את המשאית זמן מדוד לפני גניבתה. המאשימה לא מצאה לחקור את בעל המשאית, שסביר כי ידע את הקוד ושברשותו היה השלט שבהמשך נמסר לנאשם, ולבחון אפשרויות חלופיות ו"מזכות" כגון מעורבות של הבעלים בגניבה או העסקה של נהג קודם לפני הנאשם שהחזיק ברשותו את צרור המפתחות והביא ל"שכפולו". לכן, אף אם הייתה מתקבלת המובאה האמורה אין בכך די להרשעת הנאשם.

44. מסקנות הדין עד כה מחייבות להורות על זיכוי הנאשם. התביעה לא הציגה ראיות נוספות שיוכלו להוכיח באופן עצמאי כי הנאשם גנב את המשאית. כך גם בשים לב לגרסת הנאשם לפיה שהה בביתו עם צרור המפתחות ועליו השלט "הקטן" ולא יצא מהבית, העימות בינה לבין האיכון ת/8 המצביע כי יצא מהבית ותשובותיו בעדותו באשר ליציאותיו מן הבית ביום האירוע שלא היו עקביות לחלוטין. יצוין עם זאת כי בת/8 לא דובר ביציאה בשעות בהן, כנטען בת/4, נגנבה המשאית, ומכאן משקלה המדוד של ראיה זו. נסיעותיו של הנאשם לחברון לאחר הגניבה הוסברו על ידו בניסיון לאתר את המשאית, הסבר שלא הופרך. ואילו הימנעותו מלהביא את רעייתו לעדות כדי להוכיח ששהה בביתו עשויה לשמש לחובתו, אך בנסיבות העניין לא די בה כדי להוכיח את האישום, מה עוד שהמאשימה עצמה בחרה שלא לחקור את הרעיה ובסיכומיה טענה שאין בכך טעם בשל נטייתה של בת זוג לספק "אליבי" לבן זוגה.

45. בהעדר ממצא לפיו הנאשם נטל את המשאית ללא רשות בעליה, נשמטת עבירת הגניבה שיוחסה לו. במצב דברים זה גם אין לקבוע כי במסרו למשטרה על גניבת המשאית, מסר ביודעין ידיעה כוזבת. בשל כך, אני מורה על זיכוי הנאשם.

46. בהסכמתם, ניתנת הכרעת הדין בהעדר הצדדים. המזכירות תשלח אליהם עותק.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ח, 13 פברואר 2018.